

Případová studie – Porada

Blíží se začátek roku, je poslední týden prázdnin a ve škole se blíží dlouho plánovaná porada. Od osmi hodin je naplánována porada vedení školy v ředitelně a od devíti hodin třiceti minut je naplánována porada všech zaměstnanců v salóncu nedalekého hotelu. V zasedací místnosti je přítomen ředitel školy a pět členů vedení. Zatímco ředitel ještě připravuje prezentaci v počítači, ostatní se baví o zážitcích z právě uplynulého víkendu. Čtyři minuty po osmé se zvedá zástupce ředitele a odchází si dělat kávu. Po jeho návratu, kdy ředitel ještě několik minut domlouvá telefonicky partičku v šipkách, porada začíná. „Musíme projet všechny naše činnosti a pak je odprezentovat na velké poradě,“ pronáší ředitel. Porada probíhá tak, že je konstatována existence jednotlivých činností a projektů školy. K tomu se mají vyjadřovat jednotliví odpovědní pracovníci těchto činností a projektů. V 8.30 hodin však porada vedení končí s tím, že je třeba se přesunout do nedalekého hotelu. Takže vlastně ani nezačala. Všichni ještě narychlo pracují na svých „nedodělcích“, a tak většina pracovníků odchází na velkou poradu až po půl desáté. V salóncu hotelu je ještě nutno nainstalovat a zprovoznit dataprojektor a počítač a hledá se místo, kam se bude promítat. Když je vše rozhodnuto a zprovozněno začíná porada s téměř půlhodinovým zpožděním. Další pracovníci školy přichází již v průběhu porady. Ředitel začíná poradu a po několika vteřinách do salóncu vchází servírka s tím, že není možné připravit svačinu, protože zde není kuchař. Následuje dialog o tom, kdy by to bylo možné. Ředitel znovu začíná poradu slovy: „Na této poradě se seznámíme s důležitými činnostmi a projekty, které děláme, a každá za ně zodpovědná osoba k tomu svému vždy řekne několik slov. Před tím ale musím mezi námi přivítat dva nové pracovníky, které však nepředstavím. Seznámíme se všichni najednou. Každý řekne své jméno, co ve škole dělá a také, jak prožil tento víkend. Já začnu. Já jsem utekl z domova k našim, protože se tam uklízelo. A u našich jsem pak musel uklízet celý den, protože jim spadl na dům meteorit. Tak to je o mně a teď vy. Ale upozorňuji vás, že ten, kdo řekne vtipnější příběh, než já, ten bude mít problém. Ha, ha, ha.“ Začíná kolečko. Všichni se představují. Ředitel vstupuje do jejich projevů a každého komentuje. Je vtipnější a vtipnější a neverbálně žádá, aby se mu všichni smáli. Přichází řada na nového pracovníka. „Tak toto je Karol,“ říká ředitel. „Víte, jaký je rozdíl mezi tady Karlem a Karolem?“ ptá se vtipně ředitel. „V jednom písmeně – v o. Karel je Karel a ne Karol a Karol je Karol a ne Karel. Řekni, Karolko, ako to je?“ Následuje patnáctiminutová debata o písmeni o, kterou končí ředitel slovy: „Včera jsem si připadal jako Tatar, a teď je to lepší.“ Účastníci porady si píšou, dívají se z okna a vyřizují si telefonní hovory. Představující část porady dvanácti účastníků trvá do oběda, po kterém se téměř všichni z nějakých důvodů omluví. „Tak tomuhle nerozumím a nechápu, takové důležité věci...“ říká ředitel novým pracovníkům, kteří po obědě zbyli na poradě.

Přečtěte si pozorně předchozí „vymyšlený a fiktivní“ příběh a přemýšlejte, proč tato porada nedopadla „úplně efektivně“ a co by se mělo udělat příště jinak, aby se porada více povedla.